

ΜΠΟΥΚΑΣ Γ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Δάσκαλος

Ο Κώστας Μπούκας του Γεωργίου και της Φωτεινής γεννήθηκε στο Ροβολiάρι Φθιώτιδας το 1926, όπου έμαθε τα πρώτα γράμματα και πέρασε τα παιδικά του χρόνια. Τελείωσε το Γυμνάσιο Σπερχειάδας. Στη συνέχεια σπούδασε παιδαγωγικά στην Παιδαγωγική Ακαδημία Λάρισας. Συμπλήρωσε τις παιδαγωγικές του σπουδές με φοίτηση ακόμη δύο ετών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε επίσης ζωγραφική στην ECOLE A.B.C. DE DESSIN.

Η εκπαιδευτική του καριέρα ως δάσκαλος ξεκίνησε από το 4/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Αργυροπουλίου Λαρίσης. Ακολούθως, μετατέθηκε στο 2/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Περιβολίου Δομοκού, όπου υπηρέτησε και ως Διευθυντής κατά τα σχολικά έτη 1955-56 έως και 1960-61. Πολλοί από τους τότε μαθητές του τον θυμούνται με νοσταλγία και συγκίνηση. Στη συνέχεια υπηρέτησε στο 4/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Ομβριακής Δομοκού (ως βοηθός Επιθεωρητή στη Β΄ Εκπαιδευτική Περιφέρεια Φθιώτιδας). Τέλος, μετατέθηκε στο 7ο 11/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Παγκρατίου Λαμίας (ως Διευθυντής).

Το 1976 προήχθη στο βαθμό του Επιθεωρητή. Τοποθετήθηκε αρχικά στη νεοσυσταθείσα Γ΄ Εκπαιδευτική Περιφέρεια Φθιώτιδας με έδρα τη Μακρακώμη.

Ακολουθώντας, μετακινήθηκε στην Εκπαιδευτική Περιφέρεια Δομοκού, απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε.

Ασχολήθηκε επίσης με τη ζωγραφική και το θέατρο. Στο χωριό του, για αρκετά χρόνια, οργάνωνε διάφορες θεατρικές παραστάσεις, τις οποίες παρακολουθούσαν κάτοικοι και των γύρω χωριών. Έλαβε μέρος σε δύο εκθέσεις ζωγραφικής, στην Αθήνα τα έτη 1962 και 1964, για τις οποίες ευνοϊκά σχόλια έγραψαν ο αθηναϊκός και ο τοπικός τύπος.

Σημαντική είναι η κοινωνική του προσφορά. Διετέλεσε Γραμματέας της Διοικούσας επιτροπής στο παράρτημα Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας Νομού Φθιώτιδας. Προσέφερε υπηρεσία στο Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, ως τοπικός Έφορος Λαμίας από το έτος 1966 έως το έτος 1976 και ως Αναπληρωτής Περιφερειακός Έφορος Νομού Φθιώτιδας έως και το έτος 1980 με αξιολογημένη προσφορά. Το έτος 1967 ίδρυσε, με τον καθηγητή της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Λαμίας κ. Ηλία Βιγγόπουλο, το κέντρο Καλαισθητικής Αγωγής και Ψυχαγωγίας της τοπικής Εφορείας Προσκόπων Λαμίας, το οποίο λειτούργησε με άριστα αποτελέσματα.

Πλουσιότερο είναι το συγγραφικό του έργο. Έχει εκδώσει τα βιβλία: «Αληθινό παραμύθι» (2000), «Ελληνική παράδοση» (2007), στο οποίο καταγράφονται ήθη, έθιμα και τραγούδια της περιοχής, τα οποία συνέλεξε από γέροντες του χωριού του, καθώς επίσης και των χωριών Περιβόλι Δομοκού, Πύργου και Βίτωλης Μακρακώμης (στο τέλος του βιβλίου παρατίθεται λεξικό ντοπιολαλιάς του χωριού του), «Η καμπάνα» (2009), «Λεύκωμα» (2013) και «Ελεύθερες σκέψεις – Ανάλεκτα» (2015).

Εκτός από τα βιβλία έχει γράψει κριτικά σημειώματα, άρθρα και σχόλια στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο. Από το 1997 ήταν τακτικός συνεργάτης της τοπικής καθημερινής εφημερίδας της Λαμίας «ΤΟ ΦΩΣ» και από το 2014 της τοπικής καθημερινής εφημερίδας «ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ».

Είναι τακτικό μέλος του Ομίλου Φθιωτών Λογοτεχνών και Συγγραφέων.

Για την εσωσχολική και εξωσχολική του δραστηριότητα έτυχε ηθικών αμοιβών και τιμητικών διακρίσεων από την υπηρεσία του. Το 1977 τιμήθηκε από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων με το μετάλλιο ευδόκιμου υπηρεσίας. Στις 29 Ιανουαρίου 2006, παραμονή της εορτής των Τριών Ιεραρχών, του απενεμήθη από τον τότε Μητροπολίτη Φθιώτιδας κυρό Νικόλαο, το παράσημο της Ιεράς Μητροπόλεως για την πολυσήμαντη προσφορά του στα γράμματα και το πλούσιο συγγραφικό του έργο. Τον Νοέμβριο του 2009 η Ένωση Ποντίων Φθιώτιδας του απένειμε τιμητική πλακέτα για την προσφορά του σ' αυτήν. Το 2014 του απενεμήθη βραβείο Τιμής Α' τάξεως από την εν Θεσσαλονίκη Ακαδημία Κοινωνικών Εθνικών και Πολιτιστικών Σχεδιασμών, τόσο για τη γόνιμη υπηρεσιακή διαδρομή του από όλα τα στάδια της Εκπαιδευτικής Ευθύνης, όσο και για το πολυσχιδές, πλούσιο και πρωτότυπο συγγραφικό του έργο σε θέματα λαογραφικού, παιδαγωγικού, κοινωνικού, ιστορικού και εθνικού ενδιαφέροντος.

Νυμφεύτηκε την Ευαγγελία Δημητρίου Σκαλιστήρα, καθηγήτρια Οικιακής Οικονομίας, με καταγωγή από το Περιβόλι Δομοκού, με την οποία απέκτησαν δύο κόρες, τη Φωτεινή και τη Βαγιούλα.

Τόπος μόνιμης διαμονής η Λαμία.